

DZIENNIK URZĘDOWY

Departamentu Płockiego.

w Płocku, dnia 12. Marca 1814.

Boni civis est, nostra instituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

Obwieszczenia.

Z wydziału żywności Woyska. Względem uiszczania się naturaliami za podatki.

✓ **PREFEKT Departamentu Płockiego.** Odebrane od prześwietnéy Kommissyi nad wyznaczénym potrzeb Woyska przy odezwie Jéy z dnia 2. b. m. obwieszczenie Dyrekcyi Ministerii spraw wewnętrznych z dnia 28. Lutego b. r. zapewniające z jednej strony żywność i furaz dla Woyska, z drugiej zaś podające sposobność kontrybuentom uiszczania się w należnościach Skarbowi z różnych wpływów przypadających przez oddawę Produktów w słowach:

w Warszawie, dnia 28. Lutego 1814.

Dyrekcya Ministerii Spraw wewnętrznych.

„W skutek uchwały Rady Najwyższej temczasowéy Xięstwa Warszawskiego z dnia 22. b. m. i. r. która chcąc zapewnić z jednej strony żywność i furaz dla woyska w Xięstwie Warszawskim, z drugiej zaś podać sposobność kontrahentom uiszczania się w należnościach przypadających Skarbowi z różnych wpływów, podaje do wiadomości co następuje:

„Art. 1. Wszyscy Dzierżawcy Dobr Narodowych, którzy dotąd Skarbowi są winni Raty z Dzierżaw przypadające, mogą się w połowie z nich uiszczyć w produktach, a to podług ceny w sposób jak się poniżej opowie, to jeszcze zafragaując Dzierżawcom dogodność, iż który z nich przez antycypacyą połowę rocznéy Dzierżawy w produktach do Magazynów oddawci, przeto samo uważany będzie jako utrzymujący się przy kontrahciji, i podobne kwity Magazynowe w połowie Dzierżawy opłaty za rok następny pro persoluto przyietemi mu zostaną.

„Art. 2. Wszyscy Dzierżawcy Dobr koronnych i Dobrakonfiskowanych mają równie prawo uiszczania się produktami Skarbowi, jak się powiedziało w Art. 1. o Dzierżawcach Dobr Narodowych z tą jednakże różnicą, iż Dzierżawcy Dobr koronnych dwie trze-

„cięż części przypadającej od nich należności, Dzierżawcy zaś Dobr skonfiskowa-
 „nych jedną trzecią część także należności, w produktach za raty zaległe i bieżące
 „od nich przypadającej złożyć są mocni, i w podobnej proporcji na rok następny
 „w produktach uiścić się mogą, jeżeli chcą korzystać z utrzymania się przez to same
 „przy kontraktach.

„Art. 3. Wszyscy posiadacze Dzierżaw wieczystych Dobr prawem emphyteutyczném
 „lub dożywotnim puszczonej, równie i dobr dawniejszych królowych prawem szla-
 „checkim rozdarowanych mogą uiścić się Skarbowi w połowie produktami, a te w
 „przypadającej od nich należności od 1. Czerwca 1813. do ostatniego Maja 1814 r.

„Art. 4. Do Dobrodrożystwa w poprzedzającym Artykule udzielonego należą:

a. „Opłacający ofiarę z Dobr szlacheckich.	}	od Duchownych.
b. „Ofiarę.		
„Kompetencją i		
„Subsidium Charitativum		

„Art. 5. Ci wszyscy którzy tak zaległe jako i bieżące procenta od Summ Ba-
 „rionskich są winni, niemniej i ci, od których wedle układów należą raty do opłace-
 „nia całkowicie z tego długu uiścić się produktami mogą.

„Art. 6. Naznaczając termin prekluzji odfawy produktów do Magazynów
 „rezerwowych w powiatach dzień 15. Marca b. r. postanowia się w ogólności dla
 „wszystkich kontrybuentów cena następująca za dostawione produkty.

Żyta korzec 1. miary Warszawskiej po	-	Złot. pol. 14.
Krup - 1. - - - - -	-	22.
Owsa - 1. - - - - -	-	9 gr. 15.
Siana Centnar wagi Francuskiej po	-	7.

z dosypką jednakże do każdego korca Żyta po Garcy 2 tegoż Zboża.

„Art. 7. Gdy Rada Najwyższa w tej odfawie produktów taką chce mieć zacho-
 „waną proporcją, aby do jednego korca Żyta jedna dziesiąta część Krup, dwóch korcy
 „Owsa, jeden Centnar Siana były rachowane, niemniej aby w wymienionej odfawie
 „dla dogodzenia kontrybuentom następowała zamiana Owsa na Jęczmień, Siana na
 „Owieś lub na Siomę z dodaniem do niej szrotu, wedle urządzenia JW. Kankryna
 „Intendenta Jeneralnego, odbiera zatem zalecenie Kommissya Nadzwyczajna potrzeb
 „Wojska rychłego zniesienia się wtęj mierze z W. Prefektami, ci zaś z członkami
 „Rad Departamentowych w Miejsu posiedzenia obecnych, względem zamiany zbożo-
 „wych odfaw wedle możności Powiatów tak jednak, aby zmieszona w którym
 „kolwiek Powiecie ilość onych powiększoną była w innym do proporcji Żyta wska-
 „zaney. Jeżeli ta czynność przez Władze przyzwoite dopełnioną zostanie i o skutku
 „tęj Kontrybucji zawiadomieni będą, Dyrekcya Ministerji Spraw wewnętrznych
 „uwiadomia ich wcześniej o tém postanowieniu Rady Najwyższej w celu, iżby przy-
 „spobiewszy się w produkta wskazane, pospieszyć mogli z odfawą ich do Magazy-
 „nów, gdy o to przez Władze miejscowe wezwani będą. Skwapliwość Obywateli
 „Xięstwa Warszawskiego w uzupełnieniu zamiaru Rządu uzupełnienia Magazynów
 „jedynie nałonić go zdola do zezwolenia, aby część takich produktów za granicę

„mogła być wyprowadzona i tę jeszcze Obywatelom sprawi dogodność, iż zabezpieczywszy żywność i furazę dla Wojska, będą mogli być uwolnieni od Exekucyi za zaległe z repartycyi rozkłady zbożowe

„Podaje się także do wiadomości, iż w każdym Magazynie rezerwowym ustawione będą wiegi sznurowe, z których połowiczny kwit przez Dezerce Magazynu i Kontrybuenta podpisany i po odernięciu Kontrybuentowi wręczony, przyjęty będzie w Kasach respective pro persoluto w należnościach skarbowych, o których w tym obwieszczeniu jest mowa.

(podpisano) XX. Lubecki.

Nayprzed do wiadomości wszystkim interessowanym osobom przez Dziennik Departamentowy nim dalsze nastąpi rozrządzenie podaję wzywam, aby naturalia tym obwieszczeniem wymienione zawczasu dla odkawy w terminie dozwołonym który jest prekluzyjnym przygotowywali.

w Płocku, dnia 5. Marca 1813.

A. Ziwnicki, Z. P.

Plichta, S. j.

Z wydziału policyynego.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Już tylokrotnie upominałem Obywateli Departamentu méy Administracyi powierzonego, a mianowicie WW. Woytów i JJPP. Burmistrzów, aby szczególną mieli baczność na mieszkańców swych Gmin żadnego sposobu do życia nie-mających, na włóczęgów z iednego mieysca na drugie bez zaświadczenia i paszportów tułających się, iako i na deztererów wojskowych po kraiu ukrywających się zarządziwszy, izby pierwsi do obrania stałego sobie sposobu do życia, drudzy do mieysca swego ostatniego ciągłego zamieszkania, a ostatni władzy wojskowej zwroceni byli.

Przez zarządzenie to usiłowałem zapobiedz przestępstwom, iakoto: kradzieżom: rozbojom i t. d. których ludzie ci bez sposobu do życia zostający dopuszczać się mogą.

Zamiar ten moy widzę iednak, że skutku swego nieodebrał, kiedy nietylko częste i znaczne kradzieże styszeć się dają, lecz też nawet kiedy o różnych rozbojach odbieram wiadomości, i kiedy są ślady ukrywających się włóczęgów i deztererów wojskowych w borach, a szczególnież zanarwianych. Ztąd zaś sądzić muszę, że obywatele mnięj dbają o własne i publiczności bezpieczeństwo; że WW. Woyci i JJPP. Burmistrze mimo obowiązku ich Urzędu, zarządzen mych niedopełniają, a WW. Podprefekci skutku wykonywania onych i ścisłego zachowywania niepilnują. Dla czego aby zwrócić uwagę Obywateli i mie-

szkańców a szczególnie WW. Woytów i JJPP. Burmistrzów niemniéy WW. Podprefektów na obowiązki ich wtéy mierze, przypominieć im widzę potrzebę urządzenia przezemnie względem włóczęgów i ludzi luznych bez sposobu do życia zosłających, niemniéy względem dezerterów różnych narodów wydane, a razem oświadczyć i w myśl śwież. w téy mierze odebranego od JW. Łanskoj Generał Gubernatora Xięstwa Warszawskiego pod dniem 30. Grudnia r. z f11. Stycznia r. b. Nr. 10679. Reskryptu wyraźnie ich ostrzedz: iż za wszelkie przypadki nieszczęśliwe i występkę popełnione, nayprzód WW. Woyci i JJPP. Burmistrze za Gminę w której występki popełnione, a potém WW. Podprefekci za swe Powiaty, nie tylko z majątku i osoby podług Praw krajowych, lecz nawet podług praw wojennych do odpowiedzialności pociągnięci będą, co tym srożéy na nich wymierzonym będzie, gdy ci niedołożą wszelkiego starania w śledzeniu i poymaniu sprawców występkę popełnionego. Nic zaś w téy mierze od odpowiedzialności ich wymowić niepotrafi, kiedy w śledzeniu i chwytaniu łotrów niemniéy do zabezpieczenia dróg publicznych w przypadku pokazujących się rozbojników nie tylko Siły Gwardyi Narodowéy, lecz też nawet pomocy wojskowéy z Kommend poblizszych, rekwirując o takie Władzę wojskową, użyć mogą.

Dla czego, aby WW. Woyci i JJPP. Burmistrze swéy wtéy mierze dopełniali powinności WW. Podprefektom polecam, aby szczególniejszą so do tego rozciągnęli swą bacznóść i ścisły dozór, takóż, aby wszelkiego z swéy strony przez użycie zosławionych sobie szrodków, celem wczesnemu i skutecznemu zapobieżeniu złemu dołożyli starania, iako też, aby w razie wynikłego przypadku w pochwytniu złoczyńców wszelkiego dołożyli usiłowania, jeżeli sami niechoć równie mieć wyrzutu zapomnienia swéy pierwszéy powinności, i wystawić się na nieprzyjemności wyżéy zagrożone.

Procz tego polecam WW. Woytom i JJPP. Burmistrzom, aby w każdym nieszczęśliwym przypadku i zdarzeniu popełnionego występkę o szczegółach onego, niemniéy o szrodkach przez nich ku wysłedzeniu sprawy przedsięwziętych właściwemu donosili Podprefektowi; WW. Podprefektów zaś obowiązuję, aby równie o takowych wypadkach szczególni donosili raportami z wyrażeniem kroków użytych niemniéy nazwiska Woyty, w którego Gminie występki popełnione, abym stosownie do rozkazu JW. Generał Gubernatora wyżéy z daty

wymienionego onemu, o rzeczy donieść i niepełniącego swych obowiązków Urzędnika wymienić był w stanie.

w Płocku, dnia 21. Stycznia 1814.

A. Sumiński, Z. P.

Plichta, S. j.

Z wydziału policyynego.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Pora Wiosnowa i ztąd wynisakające wilgotne powietrze, podług wszelkiego doświadczenia, są przyczyną najśmiertelniejszą mnożących się chorób epidemicznych, które w tym czasie gdzie znaczna liczba chorych w Lazarettach publicznych znajduje się, tem prędzjey wyniknąć i rozszerzyć się mogą.

Aby więc ile możności zmniejszyć wpływ złego powietrza na zdrowie ludzkie, widzę potrzebę polecić WW. Woytom i Burmistrzom.

1. Aby domy gdzie chorzy tak Wojskowi iako i cywilni leżą, czyścić i utrzymywać polecili.
2. Aby śmiecie z tychże domów, na miejsce odległe od mieszkań Obywateli w pole wywozić i tamże palic kazali.
3. Aby dla utrzymywania suchości w czasie odwilży i słotnego powietrza, szczególniéj po miastach, gdzie większy jest natłok ludzi, po ulicach gnoje kurzyć zarządzili, z tą jednak ostrożnością, aby pożar niewynikł.

Niniejsze obwieszczenie ma być przez Dziennik Departamentowy publikowane, a WW. Woyci i Burmistrze dopełnienie publikacyi przed Podprefektami udowodnić mają.

w Płocku, dnia 7. Marca 1814.

A. Fiwński, Z. P.

Plichta, S. j.

PODPREFEKT Powiatu Pułtuskiego. Od JPana Burmistrza Miasta Nasielska raportem z dnia 28. z. m. odebrawszy doniesienie, że koni sześć przez Właścicieli opuszczonych w czasie przechodów Wojska w upłynionym Miesiącu przez Miasto tamtéjsze, w części pozostawiane, w części odebrane, w dozorze Jego znajduje się, nieomieszkiwam o tem Publiczność zawiadomić z wezwaniem, aby każdy rozumiejący się byłz właścicielem koni w mowie będących, i poniżej z

maści i lat wymienionych, do J. Pana Burmistrza w Nasielsku zgłosić się zechiał, a własność swą przynależnie udowodniwszy, i zwróciwszy kosztą, iakie za utrzymywanie przypadną, odebrać onę będzie mogł.

Konie znajduią się w Nasielsku iak następuje:

1. Klacz maści karéy lat 9. mająca.
2. Klacz maści pfitrokatéy 7.
3. Koń gniady - 8.
4. Koń gniady - 7.
5. Klacz gniada - 3.
6. Klacz kara - 3.

Puktusk, dnia 3. Marca 1814.

Broniewski.

D O N I E S I E N I E.

Urzednicy i Obywatele w Mieście tutéyszym zamieszkali, powodowani rzetelnym uszanowaniem i wdzięcznością dla niewygastéy pamięci, JOXięcia Jmci Jozefa Poniatowskiego, Ministra Woyny, Naczelnego Wodza Woysk Narodowych, Marszałka Państwa Francuzkiego, Orderów Orła białego, wielkiego Krzyża Woyskowego Polskiego, S. Stanisława, S. Jana Jerozolimskiego, wielkiéy wstęgi Legii honorowéy, wielkiego Krzyża Neapolitańskiego, i innych wielu zagranicznych Orderów Kawalera, w bitwie pod Lipskiem na dniu 19. miesiąca Paździeraika r. z. śmiercią Bohatyrą poległego, po przynależném, a nieco zwleczonym przygotowaniu, sprawili na dniu dzisieyszym załobny obchod pamiętki tego Wodza, poświęcony w Kościele katedralnym Płockim, przy Asystencyi oddziału Gwardyi Departamentowéy i Żandarmeryi.

Bolesny ten obchod za poprzedniczym oznaymieniem przez trdniącego się Radcę Prefektury raczyli zaszczycić: JW. Milewicz oblaftny Naczelnik, WW. Major Kruze Kommandant miasta, Sywers Pułkownik Dowodzca Dywizyi, Wasilów Kapitan Artylleryi z Officyerami pod Kommandą JW. Generała Sztaden zofiającemi i t. d. iako też Damy w Płocku okolicach i po lewéy stronie Wisły zamieszkale, niemniej Obywatele w znaczney liczbie zebrani. Kościot cały wrzęsifte swiatło z dobroczynności Kapituły Płockiéy dostarczone pięknie przybrany, zawieral przed presbiterium wysoko wzniesiony w poszrod Kaluran Katafalk, przez W. Grofe Budowniczego Departamentowego guftownie i z okazaloscią urzadzony, na tym stafa truna płaszczem Xiążęcym i mitrą okryta, szarfą, Buławą, szpadą i wstęgami Orderow ozdobiona. Poni-

zły zmarłego Xiecia w naturalnej wielkości wyobrazający portret, obok niego Chorągwie roznokolorowe i ryszunki wojenne, a przy podstawie dwa trojnygi, ognie kolorowe wydawające.

Od rana Duchowieństwo Świeckie i Zakonne dobrowolnie ofiarowane modły zaszło za zmarłego do Niebios.

Mszą wielką żałobną miał pontyfikalnie JwJX. Luberański Biskup Tanazieński Sufragan Pułtowski, przy licznej wokalnój i instrumentalnej muzyce, zaś piękną pogrzebową mowę miał WJX. Pleiewski, Kanonik i Surrogator Płocki: naostatku kondukt przez JWJX. Luberańskiego Biskupa i Sufragana w przytomności WJKięży Kanoników i Duchownych odspiewany zakończył ten obchód, któremu żałosc współziomków i szacunek obcych towarzyszyły.

P. S. Jaki zaś przychód z składki na ten cel zebranej i rozchód z onej okazał się, o tem później przez Dziennik Departamentowy doniesiono będzie.

w Płocku, dnia 28. Stycznia.

Pisarz aktowy Powiatu Lipińskiego.

Zawiadomia Publiczność że dnia 12. Kwietnia r. b., to jest: trzeciego Święta Wielkanocnego odbywać się będzie publiczna licytacja pozostalości po zmarłym Woyciechu Nowickim Młynarzu w Rochnach w Powiecie Lipińskim, Parafii Bątkowo, iakoto: ruchomości wszelkiej, sprzętów domowych, Gospodarskich, Pościeli, Bielizny, Sukien, Bydła, Koni, Świni i wiele różnej ruchomości; oraz zadzierzawienie Młyna na rzece Skrwa o trzech Gankach tamże w Rochnach, z którego opłaty czynszu rocznie Złot. pol. 900. z gruntami do lat 16. a to resztujących z prawa, do czego Dziedzic podał żądanie Kaucyi od przyszłego Licytanta.

Lipno, dnia 9. Marca 1814.

Jozef Bronisz,

Notaryusz razem Konserwator hypotek Powiatu Lipińskiego.

Podpisany Pisarz aktowy Powiatu Lipińskiego iako opiekun nieletnich po JPanu Frederyku Wilhelmie Johnie, Sekretarzu Podprefektury Powiatu Lipińskiego pozostalości Dzieci, zawiadomia Szanowną Publiczność, iż Browar w Mieście Lipnie położony, z dwoma kotłami i

---

innemi browarnemi utensiliami, Dom pod Numérem 71. przy ulicy Wilhelmskiéy położony, Domek folwarczny i zabudowanie Gospodarskie iako to: stodoły, słaynie i szopy, oraz grunta i ogrody do pozostłości wspomionego JPana Johne należące, od dnia pierwszego Lipca roku bieżącego na lat trzy mniéy lub więcéy dzierzyć, w przedmiocie tym każdego dnia z podpisany w układy wchodzić, a szczególniéy w dniu drugim Maia roku bieżącego, iako do publicznego wydzierżawienia przed W. Broniszem Notaryuszem Powiatu Lipińskiego wyznaczonym terminie o Kondycjach Dzierzawy' zawiadomic się, i Kontrakt urzędowy, który więcéy postępującemu zapewnia się, uzyskać można.

Lipno, dnia 8. Marca 1814.

Meller.

Pisarz Aktowy Departamentu Płockiego.

Podaje do publiczney wiadomości, iż na żądanie Opiekunow nieltnim po niegdy Krystyanie Reychelt Kassyerze i Filipinie z Hewelkow Matżonkach przydanych, różne Mobilia, iakoto Złoto, Srebro, Kleynoty, meble, Suknie, Bielizna, Pościel, i inne sprzęty gospodarskie do pozostłości tychże należące, w dniu 14. Marca r. b. o godzinie 10. rannéy w Domu przy Ulicy ostatniey pod liczbą 223. za gotowe grube srebrne pieniądze więcéy dającemu sprzedawane będą.

w Płocku, dnia 11. Marca 1814.

J. Gutkowski.
